(క్రిందటి సంచిక నుంచి కొనసాగింపు)

జరిగిన కథ

మహతి, వంశీ చిననాటి స్నేహితులు. ఒకే ఊళ్ళో ఉంటారు. వంశీ, సీమల సంసారంలో వింత సంక్షోభం రగులుతూ ఉంటుంది. ఈలోగా మహతికి రూమ్మేట్ గా మహతీ, వంశీల చిన్నప్పటి మరో స్నేహితురాలు గౌతమి వస్తుంది. ముగ్గురూ కలిసి వంశీవాళ్ళ అమ్మమ్మగారి ఊరు రావిపాడులో జాతర చూడడానికి బయలుదేరుతారు. అక్కడ వంశీకి రజనీ ఆంటీ కనిపిస్తారు.

7

"కొబ్బరి మావిడండయ్యా.. బలే ఉంటాది. కారవెక్కువెట్టొచ్చా అమ్మాయ్ గోరూ.." మహతి, గౌతమిలిద్దర్నీ అడిగాడు నారయ్య. అతని చేతిలో ఉన్న చిన్న చాకు.. చిన్న కొబ్బరికాయ సైజ్ లో ఉన్న మామిడి కాయని వైనంగా పక్షాలు చేసి ఒక్కో ముక్కనీ రెమ్మల్లా కోస్తోంది. సెంటర్ లోని కొబ్బరిబొండాల దుకాణం బయట నారయ్య సైకిల్ స్టాండ్ వేసి ఆపివుంది. సైకిల్ కి కట్టిన జంగిడిలో, సత్తు టిఫిన్ బాక్స్ లో ఉప్పు కలిపిన కారం ఎర్రగా ధగధగలాడుతోంది.

"లేతపరువు కాయల్లా లేవూ! కొబ్బరి మావిడంటే ఎంతుండేదీ!" నారయ్యనడిగాడు వంశీ.

"ఉగాది రాలేదుగా ఇంకా.. " గౌతమి మాటలకి తలెత్తి చూసాడు వంశీ. ఆసక్తిగా నారయ్య వేళ్ళని గమనిస్తున్న గౌతమి హేండ్ బ్యాగ్ లోంచి చిన్న డిజిటల్ కేమెరాని తీసి ఫోటో తీసుకుంది. అది గమనించిన నారయ్య సిగ్గుపడ్డాడు.

"సిగ్గుపడకూ.. పొగడ్రు రాసుకొచ్చి మరో రెండు ఫోటోలు తీయించుకో. ఆవిడ బాగా తీస్తారు." వంశీ న్యూస్ పేపర్ లో పెట్టి నారయ్య అందించిన మామిడికాయ ముక్కలు అందుకుంటూ నవ్వాడు. కొబ్బరి బొండాం లో స్ట్రా తీసేసి ఎత్తి మిగిలిన కాసిని నీళ్ళు నోట్లో ఒంపుకుంటున్న మహతిని చూసి గౌతమి మరో ఫోటో తీసుకుంది.

"ఒయ్ పిల్లా.. పరువు తీసే ఫోటోస్ తియ్యకు చెప్తున్నా.." అరిచింది మహతి.

"పొగమంచు బాబూ.. కాయల్లేవీసారి." సైకిలెక్కాడు నారయ్య.

***

మామిడి ముక్కలు నములుతూ మట్టి రోడ్డమ్మట నడుస్తున్నారు ముగ్గురూ.

"ఊ.. చెప్పు." అడిగింది మహతి.

"అక్కడ కూర్చుందామా.. " ఓ చిన్న పాక ముందు ఉన్న చెక్కబెంచీలు చూపించాడు. పక్కనే ఉన్న బ్రహ్మాండమైన రావిచెట్టు ఆకులు రాలుస్తోంది ఉండుండీ..

"రజనీ ఆంటీని మేనబావకే ఇచ్చారట. అతనికి epilepsy ఉండేదనీ, మూర్ఛ వస్తే గంటసేపు ఉండిపోయేదనీ అనేవారు. అతన్ని చిన్నప్పుడెపుడో చూసాను. గుర్తులేదు. ఆంటీకి మొదట ఓ పిల్లాడున్నాడు. జయరాం అని.. నేను అమ్మమ్మగారింటికి వచ్చినప్పుడు ఆడుకునేవాళ్ళం. జయరాం కీ మూర్ఛలున్నాయి. మేమందరం ఆడుకునేటపుడు కూడా రజనీ ఆంటీ మా వెనుకే ఉండేవారు. నాకు ఎనిమిదేళ్ళనుకుంటా.. జయరాం ఆంటీకి చెప్పకుండా వెళ్ళి , పిల్లలతో ఆడుకుంటూ చెట్టెక్కి పడిపోయి పోయాడని తెలిసింది. ఆంటీ దాదాపు ఏడాది పాటు ఇంట్లోంచి బయటికి రాలేదట. మేనత్తే కదా అత్తగారు.. 'పోయినవాడితో పోతామా.. మరో పిల్లాడు సుబ్బరంగా పుడతాడు కనమని' బలవంతపెట్టేదని చెప్పుకుంటారు. ఏడాదికి మోహన పుట్టింది. కానీ.."

"అబ్బా.. మోహనకి కూడా..?" బాధగా అడిగింది మహతి.

"ఉహూ.. మోహన perfectly alright. కానీ.. మోహనవి Hazel eyes.. అచ్చం మా పాణి మావయ్యలాగా."

"You mean..!!"

"యెస్. ఊరంతా గోల.. గొడవ"

"మరి ఆంటీ ఏమీ అనలేదా? ఆంటీ వాళ్ళ ఆయనో?"

"అతనిదేం లేదు. ప్రాజాపత్యం తల్లిదే. రజనీ ఆంటీ ప్రగ్నంట్ అని తెలిసిన రోజు వాళ్ళత్తగారు నిలదీసి, ఏదో మందు తినమని బలవంతం చేసిందట. ఆంటీ వీధిలోకి వచ్చి, నలుగుర్నీ పిలిచి చెప్పేసారట."

"ఎంత తెగింపూ! ఆశ్చర్యంగా ఉంది. మరోసారి పిల్లల్ని కంటే వాళ్ళకీ ఎపిలెప్సీ వచ్చే చాన్సెస్ అయితే ఉన్నాయ్. జయరాం ప్రూవ్ చేసాడు కదా.. అది hereditary అని." సాలోచన గా చెప్పింది మహతి.

"అప్పటి గొడవ అది. విషయం ఇదీ అని ఊరంతా తెలిసినా ఆంటీ అందరినీ ఎదిరించి ఊళ్ళోనే విడిగా తనొక్కర్తే ఉండిపోయారు. మోహన పుట్టింది. మోహనని ఈ ఊరు అమ్మమ్మగారింటికి వచ్చివెళ్ళే నందూ ప్రేమించాడు. పెళ్ళి చేసుకోడానికి నందూ వాళ్ళింట్లో ఒప్పుకోలేదు. పైగా బెదిరించారు. అంతే.. ఇద్దరూ నా ఎదుట తేలారు."

"మోహన గొడవ సరే.. పాతికేళ్ళ క్రితం రజనీ ఆంటీ తీసుకున్న డెసిషన్ చాలా చిత్రంగా ఉంది. ఇంతకీ మీ పాణి మావయ్య?"

"పాణి మావయ్య ఉజ్జయినీలో ఉన్నాడు. నిరంతరాన్వేషి అంటారు చూడు.. అలా చదువుతూ, కొత్త ప్రదేశాలు చూస్తూ తిరుగుతూ ఉంటాడు. కాళిదాసు కావ్యాలలో మనస్తత్వ చిత్రణ గురించి రీసర్చ్ చేసారాయన."

"అతని భార్య ఏమీ అనలేదా ఇలా రజనీ ఆంటీతో ఆయన.."

"అతను ప్రపంచపు అతికొద్దిమంది అదృష్టవంతుల్లో ఒకడులే.."

"గాడ్! ఆవిడ ఏమీ అనలేదా?"

"అటల్ బిహారీ వాజ్పేయ్, అబ్దుల్ కలామ్.. మళ్ళీ పాణి మావయ్య.." నవ్వాడు వంశీ.

"జోకా! నాకు అర్థం కాదని తెలుసు కదా.." క్విజ్ కి అన్సర్ తెలియని ఐదో క్లాసు పిల్లలా మొహం పెట్టింది మహతి.

చేత్తో నుదుటిమీద కొట్టుకుంటూ బెంచీ మీదనుంచి లేచాడు వంశీ. నవ్వుతూ తనూ లేచి రోడ్ మీదకి నడిచింది గౌతమి.

"సైంటిస్టూ.. మెడిసన్నాక కాస్త జనరల్ నాలెడ్జ్ కూడా ఉండాలమ్మా.. వాళ్ళు బ్రహ్మచారులు కదూ!" పక్కన నడుస్తున్న మహతితో చెప్పాడు.

"అలా కాదు కానీ, Newton, Al Pacino.. మా పాణి మావయ్య అని చెప్పుంటే అర్థమయ్యేది మహతికి.." ఆటపట్టించింది గౌతమి.

ఉడుక్కుంటూ చెప్పింది మహతి "నీక్కూడా లోకువైపోయానా? నాకు తెలుసు వాళ్ళు బేచిలర్స్ అని. సడెన్ గా గుర్తురాలేదంతే. నీకు జోక్ అర్థం కాకపోతే తెలిసేది.. ఎంత బాధగా ఉంటుందో! అప్పుడు నేను కూడా.. ఏ డావిన్సీ నో..."

"జార్జ్ ఈస్ట్ మనో.." అందించాడు వంశీ.

"వావ్!" అప్రయత్నంగా అంది గౌతమి మెరిసే కళ్ళతో..

"ఎవరాయన!" అడిగింది మహతి మరోసారి ప్రశ్నార్థకంలా మొహం పెట్టి.

"కోడాక్ కంపెనీ తెలుసుగా... ఆ షాపుల ఓనరాయనే. ఫోటో రీలు తయారుచేసి అమ్మేవాడు." మహతితో చెప్పాడు వంశీ గౌతమి వైపు చూడనైనా చూడకుండా.

"వీళ్ళందరిలోనూ Al Pacino, George Eastman మాత్రమే మీ పాణిమావయ్య పక్కన నిలబడగలరు. మిగిలినవాళ్ళకి పిల్లలు లేరు పాపం." గౌతమి నవ్వుతూ చెప్పింది.

***

వీధరుగు మీదనుండి వినిపిస్తున్న గోపాల్రావు గొంతుకి తెలివొచ్చింది వంశీకి. మధ్యాహ్నం రాజ్యం అత్త కొసరి కొసరి వడ్డించినదంతా బలవంతాన తిని వక్కపలుకు నవులుతూ, పట్టెమంచం మీద వాలిన జ్ఞాపకం. వాచ్ చూసుకుని దిగ్గున లేచాడు. అప్పటికే ఐదు కావొస్తోంది. "మైగాడ్.. రెండు గంటలు పడుకున్నానా!" అనుకుని లోపలికి నడిచాడు.

పెరట్లో నూతిగట్టు మీద గిన్నెలు తోముతున్న పనిమనిషి అసిరితో కబుర్లు చెప్తున్నారు రాజ్యం అత్త, మహతి.
"లేచావా? టీ కాగుతోంది." చెప్పింది రాజ్యం.
సిమెంట్ గోలెంలో ఉన్న నీళ్ళు మొహం మీద చిలకరించుకుని, దండెం మీదున్న తువ్వాలు అందుకున్నాడు వంశీ.
"టీ తాగనత్తా. అలా వీధిలోకి బయలుదేరుతాం ఇంక. కల్యాణం వేళకి కోవెలకొచ్చేస్తాం." చెప్తూ మహతి వైపు చూసాడు బయలుదేరుదామా అన్నట్టు.
"గౌతమి రెడీగానే ఉంది. మీ మావయ్య ఆధార్ కార్డ్ లకి ఫోటో తీసినవాడు సరిగ్గా తియ్యలేదని ఇందాకా కంప్లైంటు చేసారని, పాపం ఆయనకీ నాకూ మంచి ఫోటోలు తీసింది. ఆ పిల్ల ఫోటోగ్రాఫరట కదా! సీడీ రాసిస్తానని లోపలికెళ్ళింది. పిలుస్తానుండు." లోపలికెళ్తున్న రాజ్యం వైపు చూస్తూ, ఆమె లోపలికి వెళ్ళగానే "నిజమా..!" అని అడిగాడు మహతిని.
నవ్వాపుకుంటూ.."ఊ.. ఈ రెండు రోజుల్లోనూ ది గ్రేట్ "స్వదేశ్" ఫోటోగ్రాఫర్ చేత ఆధార్ కార్డ్ లకి, రేషన్ కార్డ్ లకీ ఫోటోలు తీయించినా తీయిస్తారు మీ మావయ్య. పద పద.." చెప్పింది మహతి.
"ఓహ్.. స్వదేశ్ కి తీస్తుందా ఫోటోస్." అడిగాడు వంశీ ఆసక్తిగా.
"తీసేది.. ఇప్పుడు ఫ్రీలాన్స్." చెప్తూ నడుస్తున్న మహతి గుమ్మం తన్నుకు పడబోయి ఆపుకుంది. "ఓయ్ జాగ్రత్తా.." అని చెప్తూ బయటికి నడిచాడు వంశీ.

***

ఊళ్ళో జాతర హడావిడి మొదలైన దగ్గరనుంచీ మహతి ఉత్సాహానికి ఆనకట్టల్లేవు. బొంగరంలా బజారంతా కలతిరిగేస్తోంది. బయటపడకపోయినా ఆ వాతావరణానికి వంశీకి, గౌతమికీ కూడా ఉత్సాహంగానే ఉంది. ఎక్కడెక్కడినుంచో సంతాన వేణుగోపాలస్వామి కల్యాణానికి వచ్చిన ప్రజ నెమ్మదిగా కోవెల దగ్గరకి చేరుతున్నారు. పువ్వులు, అరిటిపళ్ళు , పసుపూ కుంకుమల

వాసనతో కోవెల ముందు దుకాణాలు గమగమలాడుతున్నాయి. మునిమాపువేళయింది. చీకట్లు నెమ్మదిగా కమ్ముకుంటున్నాయి. విద్యుద్దీపాల అలంకరణతో బజారు ధగధ్ధగాయమానంగా వెలుగుతోంది. మైక్ లో ఖంగుమని వినిపిస్తున్న అర్చకస్వామి గొంతు మారుమ్రోగుతోంది.

ముగ్గురూ నెమ్మదిగా జనాలను తప్పించుకుని లోపలికి చేరారు. వీఐపీలూ, ధర్మకర్తల కుటుంబాల కోసం ప్రత్యేకంగా కట్టిన బారికేడ్ల మధ్య కూర్చున్న రాజ్యాన్ని చూసి, మహతి అక్కడికి చేరుకుంది గౌతమి చెయ్యి పట్టుకుని. వంశీ మరో వైపు నిలబడి కల్యాణగోపాలస్వామి ఉత్సవ విగ్రహాన్ని చూస్తున్నాడు. గంటలు క్షణాల్లా దొర్లిపోయాయి. రుక్మిణీ సత్యభామల మెడలో గోపాలకృష్ణుడు మాంగల్యం కట్టేసాడు. పెళ్ళి బాజాలు మిన్నంటాయి.

"గరుడముద్ద చూసి వెళ్దామా?" గొంతు పెంచి వంశీ చెవిలో అరిచింది మహతి.

"చూద్దాం చూద్దాం.." ధ్వజస్థంభం వైపు చూపిస్తూ అటుగా జనాల మధ్యలోంచి నడిచి గోపాల్రావు పక్కకి చేరుకున్నాడు. వెనకే వచ్చి చేరారు ఆడవాళ్ళు ముగ్గురూ. ధ్వజస్థంభం ముందు వలయాకారంలో కట్టిన బారికేడ్ లోపలికి క్యూలో చేరుకుంటున్న ఆడవాళ్ళని చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయారు మహతీ, గౌతమి. పుష్కరిణి స్నానం చేసి వరుసగా వస్తున్నారు.. పిల్లలకోసం తపస్సు చేస్తున్నవారు. వెన్నెల వెలుగులో నిటారుగా, ఠీవిగా నిలబడ్డ ధ్వజస్థంభం దగ్గర మంత్రపూతజలంతో కలశాభిషేకం చేసి గరుడధ్వజానికి అర్చన చేసారు. గోవింద నామాల మధ్య వలయాకారంలో నిలబడిన ఆడువారు కొంగు చాచి ఉన్నారు. అర్చకులిద్దరు పెద్ద కంచుపళ్ళెరంలో ఉంచిన పొంగలి ముద్దల్ని ధ్వజ స్థంభానికి చూపి, వారి కొంగుల్లో పడేలా విసురుతున్నారు. కొంగుచాచి పట్టిన ప్రసాదాన్ని కళ్ళకద్దుకుని నోట్లో వేసుకుంటున్నారు భక్తిగా..

"విజయగోపాలతే మంగళం విశ్వంభరతే మంగళం" మంగళహారతి వినిపిస్తున్న వైపు తిరిగారందరూ.. లంగావోణీల్లో నలుగురైదుగురు అమ్మాయిలు.. వెనుకగా నిలబడిన రజనీ ఆంటీ.

"రజనీ ఆంటీ స్టూడెంట్స్ అనుకుంటా వాళ్ళు .." మహతి చెవిలో చెప్పాడు వంశీ.

"ఈరోజు కుదరలేదు. నువ్వు గుర్రుపెట్టి పడుకున్నావు. రేపు వెళ్దాం." చెప్పింది మహతి నీలం పట్టుచీరలో మెరుస్తున్న రజనీ ఆంటీని చూస్తూ..

"పరవాలేదులే.. ఆవిడేం అనుకోరు."

"నేననుకుంటాను.. ఆమెతో మాట్లాడాలి." చేతులు జోడించి పక్కకి తిరిగి వంశీ కళ్ళలోకి చూస్తూ చెప్పింది.

యధాలాపంగా చూస్తున్న రజనీ ఆంటీ దృష్టి వంశీ మీద ఆగింది. కళ్ళతోనే పలకరింపులయిపోయాయి. మహతి ఉత్సాహంగా

చెయ్యూపింది. ఆవిడా చిన్నగా నవ్వుతూ చెయ్యూపి, మూడు వేళ్ళు చూపించి ప్రశ్నార్ధకంగా చూసారు. వంశీ తనకీ, మహతికీ పక్కగా నిలబడ్డ గౌతమిని వేలితో చూపించాడు.

●●●

ఇంకావుంది.

(రచయిత్రి బ్లాగు http://kothavakaya.blogspot.com/)

COMMENTS